

[Hartvig Frisch.]

befolkningen selvfølgelig maa have andet, for de kan ikke bare staa og sige denne samme Ting.

Derfor er Forholdet, saa vidt jeg kan se, kommet dertil, at dette Parti er kommunistisk i sin Frase, syndikalistisk i sin Taktik og anarkistisk i sin Moral. Disse tre Ting hører slet ikke sammen. Kom Partiet til at staa i Situationen, hvor det virkelig skulde handle, vilde det vise sig; at der mellem disse tre Ting er en meget dyb Kløft, saa de slet ikke kunde operere; men saa længe det gælder om at trække Socialdemokratiet ned, kan man være kommunistisk i Teori eller Frase, syndikalistisk i Taktikken inden for Fagforeningerne og samtidig komplet anarkistisk i Moral, for det kan gennemføres, fordi det kun er en fuldkommen negativ Politik og Kritik, man øver.

Jeg synes egentlig, at Kommunisterne i denne Sal, ud fra det, jeg her har nævnt, deres Forankring i det bestemte Aar 1917, er gaaet Glip af alle de Muligheder, de egentlig kunde have haft for, om jeg saa maa sige, at frugtbar gøre Resultaterne af de Eksperimenter, som Russerne gennem de mange Aar, der nu er gaaet, virkelig har faaet igennem. Det er ganske mærkeligt, at man aldrig fra den Side mærker noget som helst til, at Partiet interesserer sig for de faktiske Erfaringer, som man jo ikke kan nægte, der i Rusland gøres, ogsaa med Hensyn til Fejl, som jo er en af de bitreste Former for Erfaring.

Jeg vil derfor gerne stille det Spørgsmaal til Kommunisterne her i Tinget: Er det de danske Kommunisters Mening, at man nødvendigvis skal følge en Katastrofe-politik, hvor Danmark i givet Tilfælde nøjagtigt skal gøre Ruslands Fejl om igen? Dem kender vi jo, vi ved, hvordan den kommunistiske Socialisering foregik i 1917, hvad Følgerne blev for hele Erhvervslivet, den hungerkommunistiske Periode, der varede i hele 3 Aar; vi kender hele Forløbet og har Erfaringer for det, derpaa Omslaget i NEP-Perioden, hvor man gik den modsatte Vej og gik til Indførelse af Privatkapitalisme paa en Række Omraader, baade med Hensyn til Handelen og navnlig for Bøndernes Vedkommende, og vi ved, hvordan man efter denne Siksak pludselig brød af, idet det uheldige ved denne Politik viste sig, og kom ind i den planøkonomiske Politik. Jeg vil derfor spørge: Er det virkelig Meningen, at man, hvis man fra den Side vil arbejde for den danske Arbejderklasse, som man siger, vil have, at de danske Arbejdere nøjagtigt skal gøre alle disse

Fejl om? Den danske Socialisering skal altsaa foregaa nøjagtigt paa samme Maade, man skal have et 1917 her i Landet, vi skal have hele Produktionslivet ødelagt paa samme Maade som i Rusland og saa, naar det er gaaet helt til Afgrunden, i Siksak tilbage gennem en NEP-Periode, for ellers har man ikke gennemgaaet det hele, om jeg saa maa sige, efter det klassiske Mønster.

Jeg ser ikke rettere, end at der vil være udmærket Lejlighed til at gøre frugtbare Erfaringer med Hensyn til de sidste Ændringer fra 1931, hvor man ser, at Stalin og dermed de ledende Mænd er kommet ind paa, at man med Hensyn til Bedriftsøkonomien maa rette en hel Del Fejl og en hel Del af de Illusioner, man tidligere har næret, og at man har en helt anden Politik f. Eks. med Hensyn til Lønninger. Hvorfor hører vi ikke noget om det, som dog for dansk Socialisering maa være uendelig meget vigtigere end at faa disse almindelige gentagne Fraser, som udelukkende hænger sammen med en romantisk Revolutionslyrik fra denne Tid, og som ikke indeholder noget som helst reelt, hverken Brød eller Eksistens, for de danske Arbejdere?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gjorde nogle Bemærkninger om de Ord, der har lydt fra min Side om Akademisk Skyttekorps, idet jeg først og fremmest henviste til, hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel havde sagt, og sagde: Kan vi nu stole paa, hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel siger i den Henseende? Det synes jeg, det ærede Medlem skulde, medmindre han kan modbevise, hvad der er blevet sagt af min Partifælle og mig. Forholdet er det, at der overhovedet aldrig fra Akademisk Skyttekorps's Side er gjort noget som helst andet end at agitere for Tilgang inden for Russerne, de nye Studenter, hvilket maa være dets Ret, og at der overhovedet aldrig er drevet Politik. Men naar det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch bliver ved med sin Misfornøjelse, synes jeg, det maa være den højttærede Forsvarsministers Pligt at svare, han har jo godkendt den Overenskomst, der eksisterer, og saa bør det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch rette sig herefter, og jeg tilbageviser hans Paastande som Paastande, han ikke har sandsynliggjort med blot en Antydning af Bevis.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte dernæst om, at Det konservative Fol-